

POTOPA

Supsal: HENRIK SZKAPCZYK. Velký historický román

Plukovníci, kteří k němu hrli, potěšovali ho jak mohli, a aby chom pravdu řekli, naučení jeho se mu výpadem dostalo, bylo mu ku prospěchu, neboť odtud již ne bylo hostin tak bajných, a jestli si přece popřáli, bylo při tom šetřeno největší opatrností.

Následujícího dne odvážili se Švédové opět k výpadu, načež z toho, že hetman se nenaděje výpadu nového v tak krátké době, vyšel z hradeb, ale na místě byl odražen a zastavivše několik padlých vrátil se zpět.

Zatím v hetmanově stanu se vyptávali Haslinga, co že tak pan Ondřej naplánoval, že na místě ob státi nemohl, byl by již co nej dříve rád s ním se sešel a o Tau rogiach se rozhovořil.

Pan Kmitič se musil uspokojit tím, co mu pan Zągłoba o Haas lingových výpovědích pověděl. A le to vše týkalo se záležitostí veřejných, nikoli soukromých.

O Bohoslavovi pověděl mladý důstojník, že ztrávil se v výpravě na Podlasi po porážce Janovské, takže stonal z lůžka a smutku v horolehce upadl. Ozdraven po někud, dříve opět s vojskem do Pomorí se odebral, kamž ho Stejn bok a kurfirst nadělavě zvali.

— A kde je nyní? zeptal se Kmitič.

— Podle toho, co Hasling praví, a neměl proč by lhát, stojí nyní s bratrem královým v táboře u Narvy a Bugu, kde Bohuslav celě jízde velí, odpovídal Zągłoba.

— A kde je král?

— Sel do Prus. Král neví, že v hychom se na Varšavu a na Vittemberga odváží. Ostatně ať věří nebo ne, musil tam jít za dvoji přičin: především, aby konečně kurfirsta získal, třeba za ceně Veikopolsky, a pak proto, že on vojsko, jež z pustí vyvedl, za ní nestojí, dokud si neodpočine. Na máhání, neklid, stále poplachy tal je utvářaly, že vojáci již mušket v rukou udržeti nemohou, a přece to jsou nejvybranější pluky z cel armády, které z všech německých a dánských krajin znamenitě vítězství odnesly.

Další hovor přerušil jim příchod pana Volodyjovského.

— Jakže? odpovídal malý rytíř v tu chvíli se vracím od hetmana, který právě dostal zprávu, že jeho milost král ještě dnes večer s pobouřenými prapory zde stane a hetman s vojskem ostatním zlitř dejdou. Od Sokoła jsou na cestě málo pry odpovídali, velké pochody podnikajíce. Vždyť už po několik dní je známo, že co nevidět je uvidíme.

— A mnoho-li vojska s sebou vedou?

— Téměř pětkrát více než při panu Sapiechovi stoji, pýchota ruskou a uherskou, velmi dobrou šest tisíc Tatarů jde pod Subag ham, ale podle všeho nelze jít ani dím z ruky pustiti, neboť všelikých svévolností se dopouštějí a křivdy vůkol pášou.

— Panu Ondřeji jim za výde dát! — řekl Zągłoba.

— Ba! odpověděl Kmitič. Hned bych je pod Varšavu dovedl, neboť při obléhání nejsou k ničemu vedl bych je k Bugu a k Narvě.

— To ne, to ne! odpovídal Volodyjovský, neboť nikdo lépe neuchrání, aby potrava do pevnosti nedocházela.

V tu chvíli vstřel Akbah-Ulan svou zvěřil hlavu do dveří.

— Etendi! řekl Kmitičovi — vojsko královské je viděti za Vislou.

Všichni se rázem vzhopili a vyběhli ze síně.

Král se skutečně blížil. Nejprve došli tatarské prapory pod Subagham, jak bylo očekáváno. Za nimi přišlo vojsko korunní, namocce dobře ozbrojené a především plně zápalu. Do večera celá armáda převala po mostě, panem Oskierkou nově vystavenou.

Napolea čekal na krále s prapory — očekávanými jako do bitvy stály jedna vedle druhé, v podobě rozmátné dlouhých zář, jež se konec koncem byla přelíhla. Rotmistři stáli před pluky, při nichž se připravovali, každý s vlastním praporem, trouby, polnice, bubny působily nevyhlášenou hluk. Korunní prapory, tak jak jeden po druhém přibíhaly, stavěly se podobně do huzzech řad naproti praporem litovským.

Mezi oběma vojsky zřítávalo prázdne místo šíři asi sta troku.

Sapieha, drže znak své vůdce, ke hodnosti v ruce, vyšel pěšky na prázdny ten prostor, za nímž do několik předních vojen kých i artilerijních jednotkách. S lehké strany přijel král na krásném koni, kterého mu v Lubovi daroval pan maršálek Lubomirski, byl oděn jako do bitvy v moly lehký paněl se zlatými ozdobami, pod nímž bylo viděti akantový šat a límec ze vzácných kápek. Místo příhy měl na hla vě švédský klobouk s černými pey, na rukou válečné rukavice a na nohou dlouhé žluté boty, sába jel vysoko nad kolena.

Za ním jel nuncius, arcibiskup vojský, biskup kamérický, pát lučský, kněz Tětišovský, pan vojvoda krakovský, pan vojvoda mský, baron Lisola, hrabě Poettingen, pan Kamérický, vyslanec moskevský, pan Grodzicki, generál dělostřelctva, Tyzenhauz a mnozí jiní. Sapieha se přiblížil jako oněch maršálek korunní k římenem královým, leč oběma zřet, znamením královým, leč král se skočil lehce se sedla a pospíchl k Sapiechovi a onž slova řekl, seděně ho objal.

Držel ho dlouho v objetí před očima svého vojska, stále ušlech en slzy se mu řinuly po tváři, žlyť rtknul k prsoum nejvěřejšího služebníka svého i otěny otory, byl duchem se jiným ne yrovnal a čsem plabodil, pře se poctivostí svou vynikal nad českou panstvom Republiky, ve věr nosti nikdy nekolisal, obětova oz rozmyšlení veskeré své jméu, psya své svému panovníku a své lasti.

Litvini, kteří si prve šeptali, že e panu Sapiechovi dostane výřv okněho uspuu odhadného přjetí za to, že Karla Gustava z pod San loměre pustil, i za poslední neo atrnost, vidouce nyní královu láobrotu, učinili na počest dobrého áma takový hluk, že se vůkol še otráskalo. Stejně hromovým oláním odpovídala vojska krá ovská. Nad zvuky hudby, kotlu a bubny, nad hukot výstřelů vy ikaly výkřiky:

— Vivat Janes Casimirus!
— Vivat Korunní!
— Vivat Litvini!

Tak se vítali pod Varšavou byřly se hrady a za hradbami svělové.

— Pláču! Jako že je mi Bůh milý, pláču! zvolal Zągłoba dojat, — Nemohu jinak. He, pan náš? atoe! vzáeni pámové, už vzlykám, atoe — náš král, nedávno emi grant, ale všech opuštný, a teď e teď... sto tisíc lidí na zavá lamou. O, Bože milosrdný! Ne mohu pro slzy. Veera tužák, dnes e, esar německý nemá vojsk tak ziených.

Slzy zaleskly se v očích pana Zągłoby, a náhle se obrátil k Ro du Kovalskému.

— Tíse buď! Co brečíš?
— A co vy, strýče, nepláčeš? odpovídal Roeh.

— Pravda, jako že mi Bůh milý, pravda! Styděl jsem se, vzáe ní pámové, za tu Republiku... Ale teď bych ji se žádným národem ozamělil. Sto tisíc lidí — jak na zavolanou. Ať to jen doká žou! Bůh dal, abychom se vzpa matovali, Bůh dal!

Pan Zągłoba se o mnoho nezmyš lil, neboť skutečně stálo pod Var šavou na sedmadesát tisíc lidí, ne štáje divisi pana Czarnieckého, která ještě nedošla, neštáje četel táborovou, která v čas potřeby se postavila do boje, a kteréž velké množství bylo za každým táborem.

Král Jan Kazimír poslal staré mu Vittembergovi zvaňání, aby se poddal, zbraně složil, a ustano vil mu podmínky tak mírné, že až nespokojenost vzbudily, když se o nich vojsko dovědělo. Nespokojenost tu šířil zejména pan Zągłoba, který zvláště Vittemberga nmařivěl.

Vittemberg, jak snadno bylo domyslet se, odmltl podmínky králem nabízené a rozhodl, že se bude brániti do poslední krupěje krve a raději se zahraje v soustá ných měst, než by je vydal králi. Množství vojska obléhajícího nelo žalo ha valně, neboť věděli, že pří líhý počet jest spíše závadou než pomocí v obléhání. Záhy dostalo se mu také zprávy, že v táboře

královském, není ani jednoho ob léhacího děla, zatím co jich švédové měli nadbytek, neštáje ani nevyčerpatelné zásoby nábojů.

Při největších obtížích každo denně vykradli se měšťané z města aby sdělili v táboře králov ském, co se ve městě děje, aby pospišeno bylo s útokem. Švédové měli ještě dosti zásob, ale lid umí ral po ulicích hlady, žil v nouzi pod krutým útlakem švédské ruky. Každodenně bylo slyšeti v táboře z města výstřely, a sběho vě pak sdělovali, že zastřelen by i měšťané podzvězeli z přízně ku králi. Vlasy jezdy se při vypra vování sběhli.

Oblehátele počali záhy, prve ještě než téžka děla došla, z děl menších pevnost dobývat. Pan Grodzicki opatřiv se vysokým ná špem se strany Visly, přiblížil se k hradbám a ustavičným ohněm nešťastně město stíhal.

Nádherný palác Kazanovských byl zmíčen, a nelitovali ho, neboť náležel zřídci Radziejovskému. Sotva že ještě stály rozstrúlené zdi s prázdnými zrcadly okny. Na krásné terasy a zahrady ve dne v noci dopadaly koule, bořice krásné fontány, misky, altány, mira morové sochy, pláše pávy, již zabouřeno králem ohlašovali své nešťastné postavení.

Pan Grodzicki rtil palbu i mcerem k zvonu bernardínské, neboť s té strany čelil prstoupi k útoku.

Četel táborová počala se do orokovat, aby jí bylo davečno p řediti na místo, neboť ráda by se byla první dostala na poklady švédské. Král odjíral, leč konečně povolí. Několik četnických diti stopníků nabíhlo se, že četnický povodbu, mezi jinými i Kmitič, je už se protivila nečinnost a jež se nějak upokojiti nemohl z té pří činy, že se Hasling též rozze mohla a od několika týdnů ležel ja ko bez ducha a o nicem mluvíti ne mohl.

Povoleno k útoku. Pan Grodzicki protivil se do poslední chvíle, tvrdě, že na místo nemůže být aniž útokem, dokud prulom do aradeb učiněn nebude, byl t pravdělná pýchota útečila, a ne pou ze prostý lid. Jelikož však král již svolil, musil povoliti.

Dne 15. července vzhopilo se asi šest tisíc lidí z táborové cele ti, připraveny žebřiky, otepí ehra stí, pytle písku, a pod večer day, obzrejený většinou šavlemi, se po ul sbírali na místě, kde podkopy nejlíže k městu dosahovaly. Když už se úplně setmělo, vrhl se id na daně znamení s ukrutným roskem k příkopu a počali ho za pýávat. Běhli švédové uvítali je vrazednou palbou z musket, a tiva rozšířila se po celé východ ní straně města. Lid polský v okamžení zasypal příkop a bez adným houbem dorazil k hrad bím. Pan Kmitič udeřil se dvě ma tisíci lidu na opevnění stojící nad břehy královské, a přes to e se Švédové zontale bránili, do yl ho hned prvníú útokem. Po žádka roznesena na šavlech, nábo e Švédu nebyl zven. Děla po aěl pan Ondřej obrátili k bráně z čisti k dalším hradbám, aby osílili a poměkud ochránit konty stře usilovaly se dostat na hrady.

Četnickům tón však se nepo ňstila jako panu Kmitičovi. Ce el prstávěti zbrčky a drahl se na ně tak vášnivě, že nejlpe vy svělná pýchota by to nedovodil špe, leč Švédové, ochráneni jsou e, vypadli jim ohně přímo do tvá ř, vrhali na ně připravené kame si i klady, pod jejichž tíží se lá maly slabé žebřiky, a pýchota srá zela átečnický dlouhým kopím, proti nimž šavle nicoho dokazati nemohly.

Přes pět set nejsilnějších voje dě padlo pod hradbami zbytek za neustávající palby zahrnul se ú tčkem po zasypáním příkopu do polských naspů.

Útok byl odražen, ale opevnění Kmitičem dobyté zůstalo v rukou polských. Maršal na ně Švédové střelil po celou noc z nejtěžších děl. Kmitič odpovídal jim rovněž celou noc z téžk děl, ježž dobyl teprve k ránu, když se rozhrý sklo: ruzhili mu je do jednohu Vittemberg, jenž o opevnění to štá jako o vka z hlavy, vyslal v hrad pýchotu proti Kmitičovi s rozkazem, aby se neopovířila vře ští, aniž by dobytá straceně po zice, ale pan Grodzicki v té chví li poslal Kmitičovi poslu, pomoc kterých netoliko pýchotu odrazil, leč vypadl za ní a hnal jí až ke krakovskému hráně.

Pan Grodzicki byl tak rozrado

50,000 KNIH

ZDARMA MUŽUM.

Cesta ku Zdraví, Síle a Mužnosti.

Třpíte-li na jakoukoliv nemoc, i když vlnatní, to si přejeme, byste si posl o toto podivuhodnou, bezplatnou knihu? Ona vyvolá prvotní srstomitelství sloty, jak muži, trpící takovými nemocmi jako řýfilis, Gtrava Krve, Kapavka Akutní a Zastaralá, Pohlavní Blauot, Nervová Vysílenost, Semeton, Nemocé Názalivé a Poruchy Orgánů Píso Mčkový: rovněž Žeduch, Nešťastnost, Zácpa, Katar, Zlásta Žila, Reumatismus, Choroby žaludku, Jeter a Mčchýie, mohou býtí vědecky léčeni v soukromí svého vlastního obydlí za velmi nízkých výdajů. Jete-li již odtrápen a nechcete-li šle vyházoval peníze, nyní byste jistě našli nějaké zlep šení, pak tuto knihu Zdarma pro Muže máte pro Vás mít, pokud chcete. Ona dávká poslení, návody k portání, výnou radu. Tento volebný Vádeu ku Zdraví je skvělým vědomím, a může sloužit pro Vás úplně mčršením ku Zdraví, Síle a Mužnosti. Pamatujte si, že je zasílen absolutně Zdarma a Vyplaceno.

Vyplňte, Oddělte a Odešlete Kupon na Bezplatnou knihu Dnes.

DR. J. RUSSELL PRICE CO., B. 705, Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Pánové:—Rače mi obratem pošty zaslat Vaš Bezplatnou knihu.

Jméno.....

Adresa.....

ZASLÁNO.

Všem ct. Řádím Z. Č. B. J.

Sestry a bratři, deery a synové národa českého, po věky hltěného a třraného.

V *Brozovné schůzi* t. r. bylo řádem "Karlín" č. 40, Z. Č. B. J., se Spenceer, jednolitěně mne šem, prohlášen prof. Masarykem čestným členem řádu a zároveň odhlasováno, že dále bude za slávenet. Hlavní řádovně, zábrhři, by tato dala všem abstrahněm odhlasovávat má návrh by prof. Masaryk byl jmenován členem Z. Č. B. J. Četel Hlavní řádovně návrh ten zanul, a čestně byl řád zpraven ve schůzi červnové a to hlavně z těchto důvodů:

"Masaryk jest pry 72 roky star, jest obyvatlem městem Ache, tedy nebydlí v obvodu pů sobnosti této jednoty a tedy by tím byly vědomě porušeny naše činnosť.

My se neobecme se et. Hlavní řádovně přil na jak dalece jest její náhled správný, ale ne mizem si srovnat v hlavy, že "čestný" člen by byl jako jiný člen, totiž sledující bezvýznamný obřek nek, který jest členem této jednoty bez požitků a kterému se pak nylně říká čestný člen, ač v jeho členství není ničeho, co by jej k takovému titulu oprávněvalo.

Dnes jest osud národa českého na vázkách a jest naší nřavní povinností se snažit, se štly naše jsou, aby se ty vázky, až ten rozhodný okamžik přijde, naklonily ku jeho prospěchu.

Prof. Masaryk pracuje vytváre a účinně, pracuje takové nadlidsky a on potřebuje pomoci a to pomoci jak finanční tak nřavní.

Národ náš ve starých vlastech mu již poskytnout nemůže, nelze šou špi v potních odřadkách - jeho vředoví jsou v zářích a k smrti odsuzováni.

Tyranská vláda rakonská máti násilím české časopisy ve vlastech ústokvni její vyhlané fabri kace a práci Nar sdružení a Masarykově, čímž chce na venek a zvláště v zorných spámen proti ni ho jupých učinit zdání, že národ samostatnost nechee a práci těchto zastane.

Otiskováním pak članků jednoho česko-amerického listu v Jolín zohřá mí jmeného dokazuje, že i Češi američtí jsou proty osvořovací akci a tím se pokouší mřiti snahy a práci toho velikána, ježž jmeno se bude nejlpe stkviti v dějinách českých písemu zřtím.

Jest to náš skromný řádek, kdyby všechny jednoty české v Americe se postavily za Masaryka jako pevná zeď, vyslovily mu svoji důvěru a jmenovaly ho svým čestným členem na dokaz uznání ze by toho bylo použito v pravý čas a na pravých místech ne jako pláň dleňobly, ale jako pádného argumentu ve prospěch nevdyllosti našeho národa.

Masaryk by se mohl sčastnat mírového jednání po vále 162. ústředně na tom zřídadě, že jest mluvčím všech Čechu zahraničních.

Proto dáваме návrh před čestné řády, by bylo hlasováno, aby vystoupení důvěra Z. Č. B. J. do ty profesoru Masarykovi a by byl jmenován tento čestným členem Z. Č. B. J. a pakli to strony pokřil, by byly tyto k tomu účel přizpůsobeny.

Jelikož et. Hlavní řádovně řády, by tento návrh byl podporován 25 řády, tedy dááme čestně řád Vředoví laskavou podporu.

Za řád "Karlín" č. 40, Z. Č. B. J.

JOS. SEDLÁČEK
JOS. NĚMEC
FRANK JERMAN

VÝBOR

Spenceer, Neb.

žán, ze osobně pospíchl ke králi se zprávu.

— Milostivý pane! řekl. Byl jsem proti avergisi přieti, ale nyní valím, že není ztracena. Dokud ta posie byla v jejich rukou, ne mohl jsem nicoho dokazati proti bráně, ale nyní, jen co téžká dě la došlo, za jedinu noc prulom učinim.

Král, jenž byl zarmoucen, že to tak dobrého lidu padlo, zardoval se při slovech pana Grodzického a hned se zeptal.

— A kdo má na té hradbě vele nit?

Pan Habanů — odpovědělo několik hlasů.

Král zatleskal.

— Ten všude musí býtí první. Milý generále, znám ho. Je to ve lice odhodlaný átečtic a nedá se vypudit.

— Byla by to vina neodpuštělná — milostivý pane — odpově děl Grodzicki, kdybyhom to do pustili. Poslal jsem mu již pýchotu a několik malých děl, nebo že no vypazovati budou, je jisto! Jde o Varšavu. Sledtite ten za tolik slata stojí, co sám váží!

— Za více stojí, neboť to není jeho první, ani desátý dn! odpov ěděl král.

Porušil, aby mu podali koue a odjel, aby si prohlédl opevnění. Leč v dšnu ho těušel ani nebylo viděti. Několik děl neustávalo v nabě proti němu, vrhlo na ně granáty, krabice naplněné koule mi, a přece opevnění to bylo tak blízké bráně, že k němu bezmála

Insure Your Teeth

Better than the dentifrice you are using now.

USE VIVAUDOU'S Peroxide Tooth Paste

For a generous trial tube of this exceptional tooth paste, send in 10 stamps and your name to Vivaudou, Dept. 4, Times Building, New York, N. Y.

FRANK SVOBODA

UMĚLECKÝ ZÁVOD POMNIKOVÝ

Krásný nový cen ník právě vydán. Pište si o něj dnes já vám ušetřim peníze.

1215-31 SO. 13TH ST OMAHA NEB.